

Predmet: Ključ – Kamičak (opt. Marko Pauković i Dragan Bajić)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 7/2016

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 27.02.2017.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Sabihe Hotić

Svedokinja je početkom rata živela u selu Kamičak (opština Ključ, BiH). Optužene poznaće jer su od avgusta 1992. godine kao pripadnici policije dolazili u selo. Dolazili su putničkim vozilom, crvenim „golfom“ kojeg su oduzeli od jednog meštanina, a sa njima je dolazio i Nenad Kaurinović. Bili su u policijskim, ali i u vojnim maskirnim uniformama, naoružani puškama, noževima i bombama. Dolazili su svaki dan i maltretirali ljudi. Svedokinja nije videla da su maltretirali ljudi u selu, već je to čula od meštana. Nju su, zajedno sa sinom, koji je tada imao 14 godina, maltretirali jer je davala hranu svom bratu od ujaka Saidu, koji se krio u šumi iznad sela, a kojeg su optuženi tražili. Od nje su oduzeli traktor i putničko vozilo marke „reno 4“. Pretili su joj da će je ubiti, a optuženi Dragan Bajić joj je stavljao na čelo cev od automata. Naterali su je da potpiše ugovor o čuvanju, koji je potpisala umesto svog supruga Adema. Ništa joj nisu vratili, a traktor se i danas nalazi kod optuženog Marka Paukovića. U vreme ubistva civila nije bila u selu, ali je odmah sutradan od Bajre Behara i Jusufa Hotića čula da su ih ubili optuženi.

Ispitivanje svedoka Nesihe Lović

Svedokinja je početkom rata živela u selu Kamičak. Selo je napustila početkom septembra 1992. godine, tako da o ubistvu civila ima samo posrednih saznanja od svojih komšija. Optužene poznaće jer su od početka rata u selo dolazili kao vojna policija. Nosili su maskirne uniforme sa belim opasačima i bili su naoružani. Dolazili su putničkim vozilom, crvenim „golfom“ koji su opljačkali od meštanina Bećirevića. Po selu su tukli i pljačkali ljudi. Optuženi Pauković je svedokinju dva puta tukao tokom avgusta 1992. godine. Prvi put se to dogodilo ispred njene kuće, kada je kundakom puške udario i oborio i njenu svekrvu, a drugi put ju je tukao ispred kuće Ahmeta Hotića, kada joj je polomio vilicu. Događaj ispred kuće Ahmeta Hotića videla je Derviša Hotić, koja joj je, nakon što je pretučena, pomogla. Optuženi Pauković ju je tukao zbog njenog rođaka Saita, jer je mislio da ga ona hrani. U to vreme su se muškarci iz sela iz straha krili po okolnim šumama. Nakon što joj je predočena odbrana optuženog Paukovića u kojoj je naveo da je nikada nije maltretirao jer je bila njihov saradnik, svedokinja je to kategorički negirala. Navela je da je saradnik bila Ifeta Hotić zvana Iska, koja je sada u Nemačkoj, i koja zbog toga ne sme da dođe u Kamičak, dok svedokinja u istom i danas živi.